

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Francesc d'Assís i Domènec de Guzman

Sant Francesc d'Assís (1182-1226)

Us saludo des de Bolonya (Itàlia) on prego per vosaltres. Aquesta nit emprendrem el viatge de retorn a casa. En el nostre pelegrinatge diocesà hem viscut dos moments particularment significatius: la celebració de la Santa Missa d'avui, a la basílica de Sant Domènec, a Bolonya, al costat de la seva tomba; i divendres passat, la celebració vora la tomba de sant Francesc d'Assís a la basílica que duu el seu nom. Han estat uns moments de pregària especial per la nostra diòcesi al començament del nou curs. Recordem avui alguns trets de la vida d'aquests dos grans sants.

Sant Francesc d'Assís (1182-1226) va viure una joventut despreocupada, conreant els ideals cavallerescos del seu temps. Als vint anys participà en una campanya militar i va ser fet presoner. Es va posar malalt, fou alliberat, i en tornar a Assís va començar un procés de conversió espiritual que el portà a un canvi radical del seu estil de vida. En aques-

Sant Domènec de Guzman (1170-1221)

ta època té lloc l'episodi del missatge de Crist crucificat a l'església de Sant Damià, que li diu: «Ves, Francesc, i repara la meua Església que està en ruïnes». Més endavant renuncià a la seva herència paterna. El 1208 es va sentir cridat a viure pobrament i dedicar-se a la predicació. El seu ideal: ser com Jesús, contemplar el Crist, estimar-lo intensament, imitar les seves virtuts.

En ell destaca la centralitat de Crist i l'amor a l'Església. Se sent cridat a viure en la pobresa i a dedicar-se a la predicació, seguint d'aquesta manera Jesucrist pobre i crucificat. Es caracteritza també per un gran amor i fidelitat a l'Església. No renova l'Església sense el Papa o contra ell, sinó només en comunió amb ell. En sant Francesc s'harmonitzen l'Església fonamentada en la successió del apòstols i el nou carisma que l'Esperit Sant suscita en aquell moment per a renovar-la. En la vivència d'aquesta unitat es desenvoluparà la veritable renovació. L'a-

mor a l'Eucaristia i a la Paraula de Déu també seran una constant en la seva vida; el sentit de la fraternitat universal i l'amor a la creació són característics de l'espiritualitat franciscana, així com la vivència de la perfecta alegria.

Sant Domènec de Guzman (1170-1221) nasqué a Caleruega (Burgos) i va morir a Bolonya. Fou canonge d'Osma i va acompanyar el seu Bisbe al nord d'Europa i es va adonar de dos grans desafiaments als quals l'Església havia de fer front: l'existència de pobles sense evangelitzar i els mals causats per l'heretgia dels càtars. D'acord amb el papa Inocenci III, es dedicà a la predicació de la veritat, acompanyant la predicació de l'Evangelí amb l'exemple d'una vida pobre i austera. La seva espiritualitat és eminentment apostòlica i es porta a la pràctica a través de formes noves com la vida mendicant en pobresa, que permetia una disponibilitat més gran per a l'estudi i la predicació itinerant i al mateix temps oferia un testimoni concret i visible.

Ell cerca la perfecció desenvolupant tots els mitjans de la seva vocació: la centralitat de l'Eucaristia, el valor de la confessió i del res de l'ofici diví; la preocupació per la veritat de la fe i per la salvació de les persones; el lliurament generós a l'Església i al servei del Sant Pare. Posa un nou accent en l'amor a la veritat, que es cerca sobretot amb el contacte assidu amb la Sagrada Escripura, i també un nou ardor en el treball per a la salvació del proïsme. En sant Domènec, la vida apostòlica va íntimament unida a la vida contemplativa. Considerava indispensables per a la missió evangelitzadora la vida en comú en la pobresa i l'estudi. La vida comunitària ajuda a l'estudi i a l'oració, i facilita també el desprendiment dels béns d'aquest món. Veu l'estudi en funció de l'apostolat, com a preparació per a l'apostolat.

Sant Francesc d'Assís i sant Domènec de Guzman varen ser dòcils a l'acció de l'Esperit Sant, varen col·laborar generosament perquè la gràcia que havien rebut de Déu fructifiqués de manera abundant, i d'aquesta forma varen donar una resposta eficaç als reptes que l'Església i la societat del seu temps plantejaven. Que la seva intercessió ens ajudi a nosaltres a fer el mateix a la nostra vida i a la diòcesi.

ENTREVISTA

Cantant
en un món
de silenci

MARIA ROSA ALSINA CANALS

La Maria Rosa col·labora en l'organització d'activitats que es realitzen a la Pastoral del Sord de Barcelona (www.pastoraldelsord.org) i cada dissabte participa en la missa que se celebra a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68). Tot i ser sorda des que tenia dos anys —va estudiar en una escola especial per a infants sords, el Col·legi Municipal— està casada amb un oient amb qui té quatre filles i sis nets —tots oients. Aquest cap de setmana se celebra a Palafrugell, a nivell català, el Dia Internacional de les Persones Sordes.

Com viu una persona sorda en un entorn familiar d'oients?

És una vivència molt positiva. En la meua família mai no m'he sentit marginada. Els meus avis, pares, tiets, cosins i, és clar, el meu espòs i les meves filles, m'han estimat molt i m'han ajudat a superar la meua manca d'audició.

Com l'ajuda la Pastoral del Sord a viure la fe?

Les persones sordes tenim dificultats sovint per viure, celebrar i créixer en la vida cristiana, ja que necessitem una dedicació específica per comprendre millor els continguts de la fe. A la Pastoral del Sord ens ho adaptem tot a la llengua de signes i n'estem molt agraïts.

Què més hi aporta a la Pastoral?

Cada dijous col·laboro en un projecte interconfessional, d'evangèlics i catòlics, de traducció de la Bíblia a la llengua de signes catalana (www.biblialsc.org). Llegeixo una lectura de la missa, el salm o les pregàries de la missa dominical i cada dimarts fem activitats formatives i culturals per a un grup de persones sordes, sobretot dones. I també, quan s'acosta el Nadal, assagem alguna nada i altres cants en llengua de signes. Enguany, per inaugurar els locals rehabilitats, oferirem un concert.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Mai no he anat
al cinema

Els pares i tres germans han quedat a la seva casa, al nord d'Àfrica. Ell arribà a la costa andalusa des de la costa atlàntica del Marroc, després de tres dies d'atrasament d'una pastera. Acaba de fer disset anys. És musulmà, creient i coherent amb la seva pràctica religiosa. Fugí de la misèria, vol fer estudis professionals però hi ha moltes llacunes en la seva formació que, abans, haurà de superar. Treballar és una altra de la seva fita per sostenir-se i ajudar la seva família a viure més dignament. Viu en un centre de menors. Espera amb frisança la majoria d'edat per passar a un pis tutelat. Assisteix a les classes que imparteix una entitat que dona suport als immigrants. Hi mostra molt d'interès. Sap que s'ha d'esforçar i ho fa. Ha viscut la seva infantesa i adolescència amb moltes limitacions i privacions que contrasta amb les nostres realitats. Un dia confessà a un dels formadors voluntaris que mai no havia anat al cinema i que li agradaria anar-hi. El formador l'hi va portar; l'experiència fou impactant i el noi li ho va agrair.

Comentant el fet, el seu formador —un professional del sector de les assegurances ja jubilat— em feia un seguit de re-

flexions sobre la vida d'aquest noi i de tants altres; la seva duresa, el seu desig de superació, la mirada des de la fe..., el compromís de l'entitat que l'acull i dels voluntaris que hi col·laboren. És un compromís de proximitat. Una bona feina, la de posar-se en el lloc de l'altre en una situació que demana una decisió que compromet. Tenir ben clar que es col·labora en la formació d'una persona, considerar-la com a tal, ajudar-la a adquirir coneixements, reconèixer sempre la seva dignitat. Ensenyar, formar perquè creixi. «Jesús tornà a sortir cap a la vora del llac. Tothom venia a trobar-lo i ell els ensenyava» (Mc 2,13).

Deixar-se commoure és el compromís de qui acull. Respondre estimant des de la caritat, desvetllar les capacitats, habilitats i destreses que el facin créixer perquè discerneixi la ruta personal a seguir amb responsabilitat i amb amor, i amb esperit de servei vers els altres. «Això diu el Senyor: Defenseu el dret i la justícia, arrenqueu l'oprimit de mans de l'opressor, no maltracteu ni injurieu l'immigrant, l'orfe o la viuda, ni vesseu sang innocent en aquesta ciutat» (Jr 22, 3). I estimar també és portar al cinema algú que no hi ha anat mai abans!

PASTORAL DEL SORD DE BARCELONA

«Presència d'Església
enmig del silenci»**MN. XAVIER PAGÈS CASTAÑER**

Consiliari de la Pastoral per a les persones amb discapacitat

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones Sordes —el darrer diumenge de setembre— que enguany, a les nostres terres, s'avança al cap de setmana del 22 de setembre, a Palafrugell, us volem oferir una breu reflexió.

Podríem dir que l'atenció pastoral a les persones sordes a la nostra diòcesi fa visible la presència de l'Església en el món del silenci i, a la vegada, que les persones sordes esdevenen un do per a l'Església, així ens ho recordava el papa Francesc fa pocs mesos (25-4-2019):

«La presencia de Dios no se percibe con los oídos sino con la Fe; por lo tanto, os animo a reavivar vuestra Fe para sentir cada vez más la cercanía de Dios, cuya voz resuena en el corazón de cada uno y que todos la pueden escuchar. Podréis así ayudar a cuantos no escuchan la voz de Dios a estar más aten-

tos a ella. Esto es una significativa contribución que las personas sordas pueden dar a la vitalidad de la Iglesia.»

Aprofitem l'ocasió per demanar la vostra pregària i informar-vos que les activitats programades per a aquest nou curs seran semblants a les dels darrers anys, amb la limitació d'espai que encara tindrem el primer trimestre per les obres de rehabilitació dels locals parroquials que, si Déu vol, esperem inaugurar abans de Nadal.

Podeu trobar la informació actualitzada al web www.pastoraldelsord.org, o adreçar-vos a Mn. Xavier Pagès Castañer, els dimarts, dijous o dissabtes a la tarda, als locals de la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68, Barcelona), t. 619 672 691, c/e: pastoralsord@arqbcn.org / [facebook.com/PastoraldelSordo](https://www.facebook.com/PastoraldelSordo) / twitter.com/PastoraldelSord

Lectures
de la missa
diària
i santoral

23. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí. Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona. Sant Andreu, mr.; sant Llió o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr.

24. ■ Dimarts (□ Barcelona) [Esd 6,7-8.12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8, 19-21]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica de Barcelona; festa de precepte a Barcelona ciutat). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prev. franciscà; beat Marc Criado, prev. trinitari.

25. ■ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13 / Lc 9,1-6]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva). Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg. Beates Carme, Rosa i Magdalena Fradera, Missioneres del Cor de Maria, verges i màrtirs l'any 1936.

26. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics. Sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. □ Divendres [Ag 2,1b-10 / Sl 42 / Lc 9,18-22]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633). Sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. ■ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31 / Lc 9,43b-45]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII). Sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoqui, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. † Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6, 11-16 / Lc 16,19-31]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants). Sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre». El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan».

Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

Servents del Senyor, lloeu-lo, / lloeu el nom del Senyor. / Si-gui beneït el nom del Senyor, / ara i per tots els segles. R. El Senyor és excels, als ulls de tots els pobles, / la seva glòria s'eleva més enllà del cel. / ¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu? / Té molt amunt el seu tron, / i des d'allí s'inclina / per veure el cel i la terra. R.

Aixeca de la pols el desvalgut, / treu el pobre de la cendra, / per asseure'l entre els poderosos, / els poderosos del seu poble. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpriques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestat. Pregar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoni sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: «¿Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.» L'administrador va pensar: «¿Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdre l'administració.»

I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: «¿Quant deus al meu amo?» Ell li contestà: «Cent bidons d'oli». Li digué: «Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta». A un altre li digué: «I tu, ¿quant deus?» Li contestà: «Cent sacs de blat». Li diu: «Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta». I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum». I jo us dic: guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.

L'home que és fidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fòssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, ¿qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fòssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, ¿qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo: «¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?».

El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones».

Salm responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

Alabad, siervos del Señor, / alabad el nombre del Señor. / Bendito sea el nombre del Señor, / ahora y por siempre. R. El Señor se eleva sobre todos los pueblos, / su gloria sobre los cielos. / ¿Quién como el Señor, Dios nuestro, / que habita en las alturas / y se abaja para mirar / al cielo y a la tierra? R.

Levanta del polvo al desvalido, / alza de la basura al pobre, / para sentarlo con los príncipes, / los príncipes de su pueblo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad.

Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fue constituido heraldo y apóstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podrás seguir administrando». El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa».

Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?» Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta».

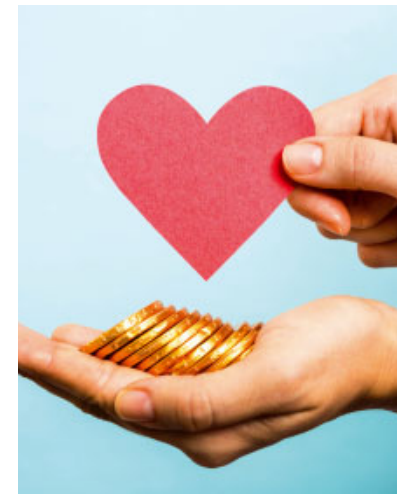
Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?». Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia. Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: Ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas.»

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará?

Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero.»

Els diners, al servei de l'amor temporal i etern

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

En l'Evangeli d'aquest diumenge el Senyor parla idealment als creients, als que han fet experiència de l'Amor gratuït que transforma la vida amb l'experiència de la fe i l'orienta a la llum de la doctrina celestial de Crist.

I en aquest diàleg alternatiu i complementari, recorda als cristians que la riquesa material és un mitjà per orientar la pròpia vida vers l'eternitat i que l'Amor autèntic de tota cosa és Déu Pare, Creador del cel i de la terra. L'amor que reclama Déu és absolut, sense cap mena d'excepció. D'ací que l'amor als diners, origen de la cobdícia i l'avarícia, l'hem de rebutjar moralment i espiritualment. Ara bé, ¿com hem d'entendre les lloances de la paràbola de l'administrador astut? Jesucrist no en fa pas d'excepcions en aquest nivell; per tant, tenen un sentit al·legòric, paral·lel a aquella altra paràbola on recorda que el neci no es fa ric als ulls de Déu: la riquesa de cercar el conreu espiritual amb Déu Pare, Fill i Esperit Sant. La riquesa autèntica és la cerca de l'amor diví, de la fe que ens il·lumina en el món present, i de l'esperança que ens manté viu el record de la salvació del Senyor, crucificat i ressuscitat.

A partir d'aquí, les realitats del present esdevenen mitjans relatius per orientar-nos a l'eternitat joiosa del cel: que els diners no siguin una trampa per a nosaltres. Sentim-nos lliures, visquem amb un tracte gratuït, amb un estil de vida auster i senzill; fent espai a l'almoïna i a obres de misericòrdia social envers els més necessitats. I, recordem també —per què no?— que el manteniment de l'acció evangelitzadora i social de l'Església per tal d'anunciar la doctrina de Crist també és obra de misericòrdia espiritual.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del dijous 19 al diumenge 22. Pelegrinatge diocesà a Assís i Bolonya.

Dimarts 24, a les 10.30 h. Missa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la Província Eclesiàstica, al seu santuari a Barcelona.

Del dijous 26 al dilluns 30. Presideix el pelegrinatge de l'Hospitalitat de Lourdes de la Província Eclesiàstica al seu santuari.

Notícies

Vacances diocesanes d'estiu en família.

Del 31 de juliol al 4 d'agost, la delegació episcopal de Pastoral Familiar ha organitzat una trobada d'estiu a Tortosa. El diumenge celebren l'Eucaristia a la capella de la Mare

de Déu de la Cinta de la Catedral de Tortosa.

La diòcesi de Terrassa participa en el 10è aniversari de l'Acció Catòlica General. De l'1 al 4 d'agost tingué lloc a Àvila el 10è aniversari de la refundació de l'Acció Catòlica General per part de la Conferència Episcopal. Foren jornades de treball i de celebració amb el lema «Fent realitat el somni de Déu». Hi participà un grup de persones de la diòcesi amb Mn. Josep Monfort i Mn. Joan Carles Montserrat.

Festa de Sant Llorenç. El dissabte 10 d'agost es va celebrar la festa de Sant Llorenç, diaca i màrtir, a l'antic Monestir de Sant Llorenç del Munt, dalt la muntanya de la Mola. Després de la Missa

es va fer la processó i es compartí coca amb vi bo.

Inici de curs de les escoles diocesanes i parroquials. El dilluns 2 de setembre, Mons. Saiz Meneses va presidir l'inici de curs de les escoles diocesanes i parroquials. L'acte tingué lloc al Casal Popular de Rubí, seguit d'un dinar de germanor a l'escola Mare de Déu de Montserrat, que celebra el centenari de la seva fundació. El lema pastoral d'enguany és «Instruments de la teva pau» i el treballaran a les escoles de Rubí, Terrassa, Sabadell, Cerdanyola del Vallès i la Garriga.

Entrega de nomenaments. El dimarts dia 3 de setembre, a les 12 h, Mons.

Josep Àngel Saiz Meneses presidí l'acte d'entrega de nomenaments als nous rectors, administradors parroquials, adscrits, delegats episcopals i sotsdelegats. L'acte començà amb la pregària de Sexta a la capella i es va cloure amb les paraules del Sr. Bisbe i el cant de l'himne a la Mare de Déu de la Salut.

Agenda

VIII Jornades Transmet! La missió de l'Església avui. El primer anunci per la nova evangelització. Dissabte 26 d'octubre (al Centre Borja, Sant Cugat del Vallès). A les 11 h, conferència marc a càrrec de Mons. Alfonso Carrasco Rouco, Bisbe de Lugo: «El primer anunci per la nova evangelització». Presentació de les accions del Pla Pastoral per a aquest curs. A la tarda: experiències de primer anunci a la diòcesi. Diumenge 27 d'octubre a les 10.30 h, trobada d'infectants; a les 12 h, a la Catedral de Terrassa, Missa presidida per Mons. Saiz Meneses. Clausura de les jornades.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Francisco de Asís y Domingo de Guzmán

Un saludo y una oración desde Bolonia (Italia). Esta noche emprendemos el viaje de regreso a casa. En nuestra peregrinación diocesana hemos tenido dos momentos particularmente significativos: la celebración de la Santa Misa de hoy, en la basílica de Santo Domingo, en Bolonia, junto a su tumba; y el viernes pasado, la celebración junto a la tumba de san Francisco de Asís, en la basílica que lleva su nombre. Han sido unos momentos de especial oración por nuestra diócesis en los inicios del nuevo curso. Recordemos hoy algunos trazos de la vida de estos dos grandes santos.

San Francisco de Asís (1182-1226) vivió una juventud despreocupada, cultivando los ideales caballerescos de su tiempo. A los veinte años tomó parte en una campaña militar y cayó prisionero. Enfermó, fue liberado, y al regresar a Asís comenzó un proceso de conversión espiritual que lo llevó a cambiar radicalmente su estilo de vida. En esa época tiene lugar el episodio del mensaje del Cristo crucificado en la iglesia de San Damián, que le

dice: «Ve, Francisco, y repara mi Iglesia en ruinas». Más adelante, renunció a la herencia paterna. En 1208, se sintió llamado a vivir en la pobreza y a dedicarse a la predicación. Su ideal: ser como Jesús, contemplar a Cristo, amarlos intensamente, imitar sus virtudes.

Destaca en él la centralidad de Cristo y el amor a la Iglesia. Se siente llamado a vivir en la pobreza y a dedicarse a la predicación, siguiendo así a Jesucristo pobre y crucificado. Se caracteriza también por un gran amor y fidelidad a la Iglesia. No renueva la Iglesia sin el Papa o en contra de él, sino sólo en comunión con él. En san Francisco se armonizan la Iglesia fundamentada en la sucesión de los Apóstoles y el carisma nuevo que el Espíritu Santo suscita en ese momento para renovarla. En la vivencia de esa unidad se desarrollará la verdadera renovación. El amor a la Eucaristía y a la Palabra de Dios también serán una constante en su vida; el sentido de la fraternidad universal y el amor a la creación son característicos de la espiritualidad francisca-

na, así como la vivencia de la perfecta alegría.

Santo Domingo de Guzmán (1170-1221) nació en Caleruega (Burgos) y murió en Bolonia. Canónigo de Osma, acompañó a su Obispo al norte de Europa y percibió dos enormes desafíos que debía afrontar la Iglesia: la existencia de pueblos sin evangelizar y los males causados por la herejía de los cátaros. De acuerdo con el papa Inocencio III, se dedicó a la predicación de la verdad, acompañando la predicación del Evangelio con el ejemplo de una vida pobre y austera. Su espiritualidad es eminentemente apostólica y se lleva a la práctica a través de formas nuevas como la vida mendicante en pobreza, que permitía una mayor disponibilidad para el estudio y la predicación itinerante y a la vez ofrecía un testimonio concreto y visible.

Él busca la perfección desarrollando todos los medios de su vocación: centralidad de la eucaristía, valor de la confesión y el rezo del oficio divino; preocupación por la verdad de la fe y por la salvación de las personas; en-

trega generosa a la Iglesia y al servicio del Santo Padre. Pone un nuevo acento en el amor a la verdad, que se busca sobre todo en el contacto asiduo con la Sagrada Escritura, y también un nuevo ardor en el trabajo por la salvación del prójimo. En santo Domingo, la vida apostólica va íntimamente unida a la vida contemplativa. Consideraba indispensables para la misión evangelizadora la vida común en la pobreza y el estudio. La vida comunitaria ayuda al estudio y a la oración, y facilita también el desprendimiento de los bienes de este mundo. El estudio en función del apostolado, como preparación al apostolado.

San Francisco de Asís y santo Domingo de Guzmán fueron dóciles a la acción del Espíritu Santo, colaboraron generosamente para que la gracia que habían recibido de Dios fructificara abundantemente, y de esa forma dieron una respuesta eficaz a los retos que la Iglesia y la sociedad de su tiempo planteaban. Que su intercesión nos ayude a hacer nosotros lo mismo en nuestras vidas y en la diócesis.